

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyň JUDr. Hany Pipkové a JUDr. Marcely Rouskové v právní věci žalobce: **O. H.**, zastoupen panem Milanem Bláhou, advokátem se sídlem Lánská 65/8, Praha 9, proti žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**, Zborovská 11, Praha 5, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 10. 2010, č. j. 158771/2010/KUSK,

t a k t o :

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í

Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení rozhodnutí Krajského úřadu Středočeského kraje ze dne 11. 10. 2010, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti usnesení Městského úřadu Brandýs nad Labem – Stará Boleslav, odboru stavebního úřadu, ze dne 11. 6. 2010, sp. zn. Výst. 031775/2010/zast/EŠ, č. j. 039066/2010, jímž bylo podle ust. § 66 odst. 1 písm. b) správního řádu zastaveno řízení o vyvlastnění věcného břemena práva jízdy k pozemku parc. č. 733/8 v kat. území Brandýs nad Labem – Stará Boleslav, a toto prvostupňové rozhodnutí bylo potvrzeno.

V odůvodnění napadeného rozhodnutí odvolací správní orgán uvedl, že přezkoumal soulad napadeného usnesení a řízení, které vydání usnesení předcházelo, s

právními předpisy, a správnost napadeného usnesení přezkoumal jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání podle § 89 odst. 2 správního řádu, a nezjistil v postupu vyvlastňovacího úřadu ani v napadeném usnesení vady, které by odůvodňovaly jeho zrušení nebo změnu. Ze spisu odvolací orgán zjistil, že vyvlastňovací úřad chybně uvedl výměru pozemku předmětného pozemku, jak uvedl odvolatel, která však v tomto případě nemá vliv na rozhodnutí ve věci, proto se jí odvolací správní orgán blíže nezabýval a to i z toho důvodu, že se jedná o chybu v psaní, kterou lze kdykoliv opravit. Ze spisu dále vyplývá, že vlastníci předmětné komunikace znemožnili její užívání v důsledku stavby vodovodní přípojky, resp. „vyčnávající“ vodoměrné šachty a vytvořením terénního valu na ní. Tímto zásahem ze strany vlastníků komunikace došlo k zásahu do pokojného stavu. Z tohoto důvodu se lze podle § 5 č. 40/1964 Sb., občanského zákoníku, v platném znění, domáhat ochrany u příslušného orgánu státní správy, který může předběžně zásah zakázat, nebo uložit, aby byl obnoven předešlý stav. Tím není dotčeno právo domáhat se ochrany u soudu. Na základě uvedených skutečností dospěl odvolací správní orgán k závěru, že není důvodné vést vyvlastňovací řízení, neboť předmětný pozemek parc. č. 733/10 v kat. ú. Brandýs nad Labem-Stará Boleslav je v katastru nemovitostí veden jako ostatní komunikace a tedy právo k jejímu veřejnému užívání je dáno zákonem, jak uvedl vyvlastňovací úřad v odůvodnění napadeného rozhodnutí. Skutečnost, že užívání předmětné komunikace je ze strany jejích vlastníků ostatním občanům znemožňováno či úplně zabráněno, spadá do rozhodovací kompetence příslušného orgánu státní správy, případně z důvodu občanskoprávního do rozhodovací pravomoci příslušného soudu. Změna účelu užívání předmětné komunikace, jak zmiňuje odvolatel, není předmětem napadeného rozhodnutí, proto se jí odvolací správní orgán nezabýval.

Proti tomuto rozhodnutí směřovala žaloba, v níž žalobce uvedl, že dne 12.5.2010 podal žádost o vyvlastnění pozemku parc. č. 733/10 v k.ú. Brandýs nad Labem. Městský úřad Brandýs nad Labem-Stará Boleslav, odbor stavebního úřadu jako vyvlastňovací úřad příslušný podle § 16 zákona č. 184/2006 o odnětí nebo omezení vlastnického práva k pozemku nebo stavbě (zákon o vyvlastnění) však neprováděl žádné dokazování ani zajišťování dalších podkladů pro rozhodnutí a vyvlastňovací řízení usnesením ze dne 16.6.2010 zastavil. Toto své rozhodnutí odůvodnil tak, že předmětný pozemek parc.č. 733/10 v k.ú. Brandýs nad Labem je veden v katastru nemovitostí jako ostatní plocha, ostatní komunikace a i k tomuto účelu - účelová komunikace - je využívána. Taková komunikace je veřejně přístupná a nelze ji nelze svévolně uzavřít či omezit veřejný přístup na ni, a to ani za situace, kdy to činí vlastník komunikace v rámci realizace výkonu svých vlastnických práv. Žalobce však namítl, že předmětný pozemek není využíván jako ostatní komunikace a ani tak být využíván nemůže, pouze slouží jako příjezd k domu Ř. Ti na tomto pozemku vybudovali vodovodní přípojku vyčnávající vodoměrnou šachtou a navazující při stavbě vytvořeným terénním valem znemožňujícím průjezd k dalším pozemkům. Nutný příjezd k pozemku parc. č. 733/8 zajištěn není. Komunikace tedy není veřejně přístupná, proto existuje důvod pro vyvlastnění pozemku. Přes pozemek parc. č. 733/10 v k.ú.Brandýs nad Labem je jediný přístup jízdy k pozemku parc. č. 733/4, který je ve vlastnictví obce. Fyzicky není příjezd přes pozemek parc. č. 733/10 možný. Pokud je pozemek parc. č. 733/10 nyní veden jako účelová komunikace, pak nejde bezpochyby o stav, který není možný do budoucna měnit, naopak charakter tohoto pozemku v souladu se změnou územního plánu změnit lze. Správní orgán v závěru odůvodnění uvádí, že vlastnické právo k veřejně přístupným účelovým komunikacím je omezeno veřejným právem komunikaci užívat v rámci

institutu obecného užívání, a že nelze svévolně uzavřít či omezit veřejný přístup na veřejně přístupnou účelovou komunikaci. V tomto případě se tak ze strany vlastníka děje a správnímu orgánu je toto známo, do dnešního dne však nápravu nezjednal. Vyvlastněním nezbytné části pozemku parc. č. 733/10 v k.ú. Brandýs nad Labem ve smyslu geometrického plánu, který je součástí spisu, by se do budoucna vyloučily další spory mezi vlastníky okolních pozemkových parcel a byla by dána právní jistota všem vlastníkům pozemkových parcel v této oblasti.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě odkázal na své závěry vyjádřené v napadeném rozhodnutí a žalobní námitky odmítl.

Při jednání dne 3. března 2015 setrvali účastníci na svých skutkových a právních stanoviscích. Zástupce žalobce navrhl, aby soud žalobě vyhověl a aby zrušil napadené rozhodnutí Krajského úřadu Středočeského kraje, pověřená zástupkyně žalovaného pak navrhla zamítnutí žaloby.

Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Z obsahu správního spisu je zřejmé, že žalobce podal dne 12. 5. 2010 u Městského úřadu v Brandýse nad Labem – Staré Boleslavi žádost o zahájení vyvlastňovacího řízení podle ust. § 18 odst. 1 zákona č. 184/2006 Sb., kterou odůvodnil potřebou zajistit příjezd k pozemku parc. č. 733/8 v kat. území Brandýs nad Labem, a to formou věcného břemene jízdy přes pozemek parc. č. 733/10 v tomtéž kat. území, který je ve vlastnictví manželů M. a M. Ř. Stavební úřad oznámil dne 11. 6. 2010 zahájení vyvlastňovacího řízení a téhož dne usnesením podle ust. § 66 odst. 1 písm. b) správního řádu řízení zastavil. V odůvodnění tohoto usnesení uvedl, že pozemek parc. č. 733/10 je veden v katastru nemovitostí jako ostatní plocha, ostatní komunikace a i k tomuto účelu jako účelová komunikace je užíván. Účelová komunikace je veřejně přístupná a nelze svévolně omezit veřejný přístup na ni, a to ani v rámci výkonu vlastnických práv. Pokud je komunikace veřejně přístupná, není důvod k vyvlastnění věcného břemene práva jízdy k jiné nemovitosti. Proti tomuto usnesení podal žalobce odvolání, v němž poukázal na chybně uvedenou výměru pozemku parc. č. 733/10 a namítl, že tento pozemek neslouží jako veřejná komunikace, protože jeho majitelé na něm vybudovali vodovodní přípojku znemožňující příjezd k dalším pozemkům. Nutný příjezd k pozemku parc. č. 733/8 zajištěn není a jiný přístup než přes pozemek parc. č. 733/10 fyzicky možný není. Je-li tento pozemek veden jako účelová komunikace, může se tento stav do budoucna změnit. Současně poukázal na to, že současní majitelé omezují veřejný přístup na něj a že vyvlastněním části pozemku podle návrhu by byly tyto spory do budoucna vyloučeny.

Městský soud v Praze posoudil věc takto:

Soud se ztotožnil s argumentací žalovaného správního orgánu, že ke zřízení věcného břemene práva jízdy přes pozemek parc. č. 733/10 nejsou dány zákonné předpoklady. Podstatnou skutečností je to, že pozemek parc. č. 733/10 v kat. území Brandýs nad Labem je veřejnou komunikací a každému proto svědčí právo jízdy po tomto pozemku. Již jen z tohoto důvodu nebylo možno návrhu žalobce vyhovět a přiznat žalobci právo jízdy po tomto pozemku, neboť takové právo již má.

Zde je nutno respektovat skutečnost, že podle ust. § 3 odst. 1 zákona č. 184/2006 Sb., o odnětí nebo omezení vlastnického práva k pozemku nebo ke stavbě (zákon o vyvlastnění), ve znění pozdějších předpisů, vyvlastnění je přípustné jen pro účel vyvlastnění stanovený zvláštním zákonem a jen jestliže veřejný zájem na dosažení tohoto účelu převažuje nad zachováním dosavadních práv vyvlastňovaného. Vyvlastnění není přípustné, je-li možno práva k pozemku nebo stavbě potřebná pro uskutečnění účelu vyvlastnění získat dohodou nebo jiným způsobem.

Jestliže tedy vyvlastnění není přípustné, je-li možno potřebná práva k pozemku získat dohodou nebo jinak, tím méně může být vyvlastnění přípustné v situaci, kdy navrhovatel již obdobné právo má.

Důvodným argumentem nebylo ani žalobcovo tvrzení, že stav, kdy pozemek parc.č.733/10 je veden jako účelová komunikace, může být do budoucna změněn. Pokud by k takové změně došlo, bylo by na místě takový stav řešit – včetně možného návrhu na vyvlastnění – ale za stávajícího stavu věci se jedná o pouhou spekulaci.

Jestliže pak podle tvrzení žalobce vlastníci pozemku parc. č. 733/10 brání svým jednáním vstupu na tento pozemek a jeho užívání, je na místě řešit takový stav postupem podle příslušných právních předpisů, nikoliv však návrhem na vyvlastnění – i kdyby takový návrh byl úspěšný, nijak by to potenciálně nebránilo v tom, aby přístup na pozemek byl kýmkoliv fyzicky znesnadněn či znemožněn. Ani zřízení věcného břemene podle návrhu žalobce by tedy do budoucna nijak nezaručilo – a ani zaručit nemohlo – že vlastníci pozemku nebude bránit v přístupu na něj a v jeho užívání pro jízdu přes něj.

Jak Městský úřad Brandýs nad Labem – Stará Boleslav, tak Krajský úřad Středočeského kraje proto nepochybily, jestliže řízení o návrhu na vyvlastnění zastavily.

Městský soud v Praze tedy dospěl k závěru, že žaloba nebyla podána důvodně, a proto ji podle ust. § 78 odst. 7 soudního řádu správního zamítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn podle ust. § 60 odst. 1 soudního řádu správního, když žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému žádné náklady řízení nevznikly.

P o u č e n í:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 3. března 2015

JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu

za správnost vyhotovení:
Simona Štěpinová